

GRAN BARCELONA

Avinguda de Roma

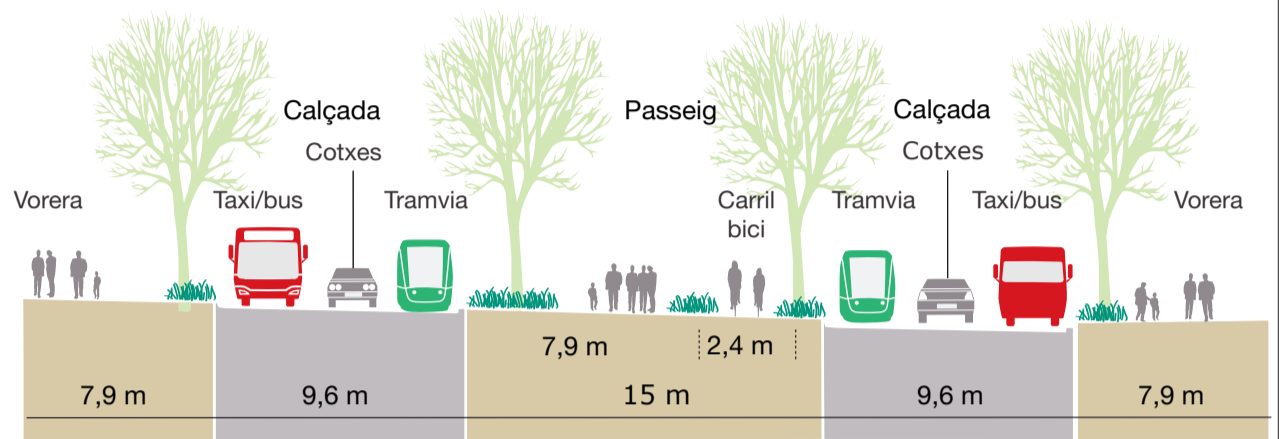
La nova plaça creada a l'avinguda, entre Urgell i Comte Borrell, s'inaugurarà avui amb una festa a partir de les 11.30 hores.

ELS PROBLEMES DE L'OPCIÓ B

És una rambla que segueix la distribució del tram Glòries/Fòrum

DETALLS DELS PROJECTES DEL REFERÈNDUM

Els monuments trossejarien en tres la possible rambla de la Diagonal

La vorera central de l'opció B quedaria tallada a les cruïlles amb els passejos de Gràcia i Sant Joan

Vianants i ciclistes haurien de sortir de l'avinguda i tornar-hi després de l'obelisc i l'estàtua de Verdaguier

XABIER BARRENA
BARCELONA

La possible rambla de la Diagonal no ho arribarà a ser mai. O vist amb esperit positiu, pel preu d'una, Barcelona comptaria amb tres rambles a la Diagonal. La presència dels monuments de les places de Joan Carles I –més conegut pel llapis i el Cinc d'Oros– i de Jacint Verdaguer, amb l'estàtua erigida al mossèn i pare de les lletres catalanes, interrompria la vorera central i obligaria vianants i ciclistes a fer marrada pels carrers adjacents, com ja passa avui, pel que fa a les dues rodes.

Les dues opcions que proposa l'ajuntament per a la transformació de l'avinguda es poden simplificar en el debat entre un bulevard i una rambla. Una rambla, pròpiament dita, és un accident geogràfic creat pel curs natural per on s'escolen intermitentment les aigües pluvials d'una conca.

A Barcelona, per allò del pendent i que l'aigua sempre agafa el camí més curt, la direcció habitual és muntanya-mar. Aquestes zones, és clar, han quedat històricament descobertes per evitar les crescudes d'aigua. La seva urbanització va donar pas, per extensió, a la creació de llargs passejos lliures d'obstacles

FALSA RAMBLA // Dit d'una altra manera, la que es proposa com a opció B no és res més que una falsa rambla i, per tant, la col·locació de fites pel mig no interromp cap circulació natural. Feta aquesta puntualització, s'ha de reconèixer que la cruïlla de l'avinguda Diagonal amb el passeig de Gràcia i el de Sant Joan són, sens dubte, dos dels punts més difícils de resoldre en un projecte de transformació. Sobre-

► Imatge del Cinc d'Oros, amb l'obelisc, des de dalt d'una finca d'un xamfrà del passeig de Gràcia, dimarts.

Hereu assegura que les dues opcions preveuen la implantació del tramvia

► Jordi Hereu va afirmar ahir que les dues opcions de transformació que es podran votar en la consulta del maig sobre la reforma de l'avinguda Diagonal inclouen una proposta «concreta» de tramvia, tal «com es veu en tots els gràfics i dibuixos». Hereu, en declaracions a Europa Press després d'un acte públic a Sants, va subratllar que la instal·lació del tramvia ha estat anunciada «des del primer dia».

► L'alcalde Hereu, no obstant, va tornar a deixar la porta oberta a altres opcions de transport públic i va declarar que l'aposta pel tramvia «no vol dir que qui tingui objeccions sobre un sistema concret de transport hagi de deixar de banda l'opció de la transformació». Més endavant, va dir, «es podran expressar opinions diferents sobre el sistema de transport ideal per a l'avinguda Diagonal».

tot en el cas del Cinc d'Oros –conegut així des del 1909 perquè s'hi van col·locar els primers fanals.

La cruïlla del passeig de Gràcia i la Diagonal passarà, si es fa la transformació, a ser la confluència de tres carrers que travessen l'espai central: els abans mencionats i el carrer de Còrsega, que es reobrirà en el tram entre la rambla de Catalunya i el passeig de Gràcia i permetrà un accés fluid des de l'Eixample-Gràcia a l'altre costat de la Diagonal.

Un altre assumpte pendent, i que es resoldrà quan es confeccioni el projecte executiu, si és que l'opció B és finalment l'escollida pel ciutadà, és el pas del tramvia per aquests dos

encreuaments clau.

Segons els experts de l'ajuntament, totes les possibilitats estan obertes. Que els dos sentits del tram passin per un dels costats del monument, sigui el llapis, sigui el de Mossèn Cinto, o que les vies flanquegin els obstacles.

El pas del tramvia, perquè la rambla o vorera central desapareix, és independent de la solució escollida en el referèndum. Això sí, pel que fa als recorreguts de vianants el bulevard, amb les amples voreres a prop de les façanes, sembla que suporta més bé, o com a mínim de manera més natural, la marrada pel passeig de Gràcia o el de Sant Joan.

Com va aclarir l'ajuntament dimarts passat, en una sessió de treball sobre la transformació de l'avinguda, l'obelisc del Cinc d'Oros no dificultarà, en cap cas, el pas del carrer de Còrsega per la Diagonal. En qualsevol cas, tampoc s'ha previst que sigui retirat.

MONUMENT A PI I MARGALL // L'obelisc forma part del monument original al republicà federalista Francesc Pi i Margall erigit el 1936. L'acompanyava una estàtua de la República, de Josep Viladomat. El 1939, l'escultura va ser substituïda per una altra, la Victòria (és obvi quina) i la de Viladomat va quedar emmagatzemada gairebé 50 anys. Ja en democràcia, l'al·legoria a la victòria franquista va ser retirada i al seu lloc es va col·locar un escut de la Casa Reial, però no d'Espanya.

Per la seva part, el monument a Verdaguier es va erigir el 1924. Era l'única fita urbana religiosa, segons consta en diverses fonts històriques, els anys de l'anticlericalisme més irredempt i incendiari. ■